

Gud mit bistånd!

✓ Rorta Frågor

Angående Nyttan

af

**Nåra Englandska
Märter,**

Med

Wederbörandes tillställelse /

Under

Oeconomiae PROFESSORENS och Kongl. Svensk.
Wettenst. Academ. Ledamots

Herr PEHR KALMS
Inseende /

Säf som et Academiēt prof, i Åbo Academies nedre Lärosahl
den 20. Decembr. 1753.

Utgifne

af

CARL FRIDRIC LEOPOLD.
Tawastländinge.

ÅBO Tryckt, hos Direct. och Kongl. Boltr. i Stor-Försten
dömet Finländ, JACOB MERCKELL.

Kongl. Majsts

Tro Tjenare och Håradshöfdinge i Øvre och Nedre Sermå
ti Håradet,

Adel och Høgachad

Herr JOHAN WOIWALENIUS,

Min Gunstige Herr Morbröder.

Theologiæ Adjuncten vid Kongl. Academien i Åbo, och Kyrko-
föherden vid Nådendahls, Reso och Meri-Mässö Församlingar,

Högåretvördige och Höglärde

Herr ISAAC ROSS,

Gunstige Gynnare.

Probstien och Kyrkiofherden vid Magu och Nöteb Församlingar,

Högåretvördige och Höglärde

Herr ABRAHAM MIÖDH,

Gunstige Gynnare.

Gest wanmagt min och brist på ord mit inres yttran
hindrar,

At prisa Eder ynnest, och at wörda som jag wil;

Så ofta minnet af Ee gunst mig uti hogen tindrar,

Så ofta dock min wördnad ståds för Eder wärer til.

Uptagen prof af wördnan' min i dessa korta Frågor

Med gunstig åtbörd; ty ånstönt mindrift åt klen och swag;

I wördnads full erkänsla jag dock alla trötsa wägar:

Jag tror at få, ja, icke en kan ågan' störr' än jag.

I brist af annan wedergård stal jag til högden båra

För Edert väl en flitig suð, I, som om hiettat lagt

Min wälfärd, Ee, nu viäden sielf til lyckans lott föråra

Först jordiskt lugn, men ständigt sen en himmelsk frögd

och pracht!

Min gunstige Herr Morbrörs och mine gunstige Herrar Gynnares

Ödmjukaste tjenare,

CARL FRIDRIC LEOPOLD,

J. J. N.

Nu de tre Naturens Riken har den Allwise Skaparen satt nästan alt hwad som kan tiena Menniskian uti det timeliga både til nödorst och fällhet; Menniskian, för hvarikens goda i synnerhet alt detta är skapadt, åligger därför, at giöra hwat och en af dessa Natures inboggare sig til så stor nyttja och båtnad, som de af den Högsta Øfwerherren dro åmnade til. En rätt hushållning är altså, at efter Skaparens affigt anråanda alt til vår nyttja, som Naturen framahårat. Vårt åndaimål denna gången är, at endast fåsta våra tanckar något litet wid Ørteriet, såsom det, hvilket ingalunda bringar vår hushållning de samma åmnen; ty deraf hafwa vi vår måsta och båsta föda, våra båsta läkemedel, en del af våra kläder, Huus, färgörter, redskap, bostäppor, och margsfalligt annat i hushållningen oumgångeligt; hvar til kommer, at en stor del af vår in- och utländska handel och körelse, vår handtering, ja vårt tiltagande uti rikedom och magt, grundar sig i mycket på Ørtervetenskapen, tiltager wid des tiltagande, och troårt om.

Andre slugare Folckslag, ja selsive Barbarerne, hafwa varit mycket mona om at fåmma och upodla deras egit lands producter, hwarom vi öfverträgas af äställige Historie-Skriftenes witnesbölder: Den som läser hwad Rheede nämunt om uti sin Hortus Malabaricus, Marckgraf och Piso uti deras beskrifningar öfver Brasilien, Acosta uti des Natural-Historia öfver

X

Wejt-

West- Indien, Sloane uti des Flora Jamaicensis, af förtiga ofta
sigt många andra uti deras beskrifningar åfven öfver de af os
så kallade Barbariske länder, så skal han med förundran finna,
huru hdgt desse af os förachtade, och för et uti diupesto okun-
niget stadt folct hållne; gått i den delen, hvad wettenkäpen
om deras inhemska örters nyttia och bruk i det allmänna lefwo-
net angår; näppeligen gifves hos dem en ört, som de ei skola
veta bruka anten til det ena eller det andra; och ofta funna de
af en enda ört framvisa margfallig nyttia både til maat, dricka,
fläder, färgor, husgeråds saker, läkedomar, m: m; men här
i vårt Sverige, då hushållningen låg hos os fördom i låger-
wall, gapade wi endast efter utländst och sågo ei det som var
för våra fötter: alt hvad af örteriket var tagit til maat, läkedo-
mar, fläder, Färgenhet m: m: togs af utlånningen emot dryg
penningerånta, ånsköt wi ofta ågde en stor del deraf sielfva
i långt större ymnoghet, eller åtminstone något jámingodt; e-
xempel härpå gifwas til öfverflöd: måste icke wi tilsörtene inför-
skrifa Mannagrypn ifrån Pälen och Preussen emot dryg betal-
ning, som likväl nu hos os lått samlas, och finnes i våra sum-
piga och annars onyttige diken och sancta betesmarkar i större
ymnoghet än hos utlånningen? Måstan alla våra Apothekare-
örter togos fördom från utlånningen, fast mer än många af
dem växte i största myckenhet på våra fält, åkerrenat och bac-
tar: wi köpte utifrån til vårt Oeconomiska eller Medicinska
behof de växter, som ofta af utlånningen eller andra varo sam-
lade innom vårt egit Fäderneslands gränsor: wi trodde intet dog-
de, som ei kom ifrån fremmände länder. Uselt Folck! Gud gif-
we bara, at uti mycket ånnu en dylik fördervad sinak ei med
fog kan os tilhvitas! wi haftva väl nu ändteligen i en lyckelig
stund börjat småningom öpna ögonen, samt se närmare och no-
gare efter hvad wi sielfwa öga och hvad wi hårtills trampat
med fötterna: Örtekundskäpen, som förut ansågs hos os anten
med föracht, eller för en onyttig curieusitet, eller endast bandts
wid

vid Läkare-Poeten, här nu genom den redighet, sinn och lätt-
het, hvarei vår makalösa LINNÆUS bragt den, fritt hos os
et sådant värde, och blifvit funnen så oumgängelig åtven uti de
Oeconomiske Wetternskaper, at icke allenast Höga Öfwerheten
hast all omkostnad och uppmuntran ospard til des bestämmande,
utan ock åtskillige Höge Herrar och mitre Män hafwa genom
skrifter sinnsligen för ögonen sagt den nyttja Fåderneslandet ge-
nom den sammas upodlande tilflyter. Detta alt har ock ei
varit fruchtlöst hos os: Våra Botanici här i Sverige ha-
va nu innom 20 a 30 år, genom flit och möda ei ollenast upptäckt
Oeconomiske och Medicinske nyttor af nästan flere örter, än
alt hvad fbleut af slike nyttor var bekant, utan ock intycket i en
stor del af ungdomen en eld och åhoga för Naturkunnigheten,
så at man nu börjat liksom af medfödd drift beslita sig så väl
om örternas nogare känning, som om deras lämpning til hus-
hållningen. Man städnade förrut blott vid at nämna örtens
namn, och säga til hvad Class hon hörde; men nu har man
blifvit lika mon om nyttan som om siefiva örteskänningen, väl
vetande at blotta kunnandet utan nyttan föga gagnar; dock
vansedt mycket således genom flit i rön och anmärkningar redan
är upptäckt blifvit, felas, tör hånda, ännu det måsta; wi hafwa
os ei ännu bekant alla vårt Rikes förmoner; månge vårt lands
producter törä ännu ligga för os aldeles i mörket och månge
nyttor af de bekantaste ännu ännu vara förborgade: åtskilliga
inhemiska örter torde ännu hafwa mångfalt förträffelig nyttja,
anten uti hushållningen eller Medicinen, som endast är bekant
hos en eller annan i Fåderneslandet, hvilken af en händelse
rälat finna derpå, eller driften kundskapen af sina förfäder. Så
stor skada nu Fåderneslandet hade därav, om sådan förträffelig
kundskap skulle jámite dess kunnare dö ut och ei bli alman, så nytt-
igt wäre twåttom det för det allmåna, om sådant ju förr des häl-
dre ifrån hvat ort skulle almånt gibras: Ho wet hvad almå-
heten ännu jámwäl här i Finland kan hafwa sig bekant; to
matt

män har härtills, i synnerhet här, varit försunimelig att samla anmärkningar, eller göra enkilda funckap alman; sådant torde likväl nu lättare gå för sig, sedan man ei allenast är noga öfvertygad om Höga Öfwerhetens synnerliga Måd emot dem, som slike för Fäderneslandet nyttige nyheter upptäcka, utan Herrat Studerande vid denna Academie åfiven med en synnerlig flit börjat winslägga sig om all mögelig insicht i denna wettenkap. Edehända, om man hade sig bekant alt det, som en eller annan privat person vet om örternes nyttor, skulle wi antest slippa at taga mycket från utlåningen, som wi ännu tarfwa, och hvarföre årligen mackra penninge-sommor gå ut ifrån Riket, eller kunde någre behändige fätt upptäckas, at förbättra vårt lands producter, hvarigenom samma ändamål skulle winnas.

Alt nu erin et så hdgst mddigt och Fäderneslandes röal sätta rörande ändamål, såsom ock i anseende dertil, at de i detta ämne förut utkomne vittre Måns arbeten dels sätta kostsamma, dels sätta sällsynta och rara, at största delen hvarocken mäcta eller kunna förstappa sig dem til efterrättelse, har jag i betrachtan af den deraf Fäderneslandet orvedersägelsen tilsyntande stora nyttja, dels utaf det jag inhåmtat af Herr Präsidis föreläsningsgat om våra inhemska örters nyttja uti Oeconomien, dels af det jag sief hafst tilfalle at lära af Rese-beskrifvingars och bokförs lösande i denna faken, achtat mddan märdt, at, tit et Academiskt snilleprof, uppsättia hvarjehanda Frågor uti Botaniqven, besynnerligen i det som våra inhemska örters Oeconomiske och Medecinske nyttor angår, at derigenom gifwa en och hvar anten af Herrat Studerande, som resa eller vistas någon tid på landet, eller af det Wörd. Prästerkapet, och andre å Landsbygden boende Stånds-personer, som ei haft tilfalle at genom ögna Oeconomiska och Botan. böcker, skrifna på detta fätt, anledning, at spana efter och utforsta sådant hos gemene man, eller om de siefhava något fördelachtigt ämne eller nyttiosätt sig bekant, det samma benägit upptäcka, anten genom bref til Kongl. Wetten-
staps

Faps Academien, eller til Herr Præses. Man gör sig så mycket säkrare hopp om, at denna välskoning vinnet verckstålighet, som hvor och en lätt kan finna, huru märgfallig, så allmän, som enskild nyttå dåtafskulle kunna hänsedas; wi sinne ju härigenom, i denna delen, en fullomlig Natural-Historie öfwer Finland: wi sinne weta våra inhemske wäxters märgfalliga myttor, som os ei förut varit bekante: wi torde slappa at taga från utlämningen mycket, som wi förut måst begåra därifrån: wi torde ock då ei mera behöfva anlita honom om ic förädesla våra Kådännen, och således någorlunda studda af os den blygsamma utgiften, at betala penningar för iväret egit: det redbaraste, som underhåller liffivet i et samhälle, nemlig Penningarne, skulle då städna i egne händer och utlämningen skulle betagas tillfälle, at utsaga liffssafterne ifrån vårt Rikskropp: desutom funde alla deha anmärckningar om ötternes myttor, som ifrån flere och särskilde orter, skallé sammäs, med det som förut derom bekant är, tillsammans i en bok utgivwas gendom trycket och almänne göras, då ei allenast ens och hvorats namn, som någon nu nyttå utväckt, funde til hans mäsförteinta hedet därvid tillsättas, utan ock en oivärderlig fördel skulle Fosterlandet deraf tilsluta.

Hår nedanföre hat man fördensfull, efter lofven, welat införa följande frågot:

1. Huru många och hvilka örter sätmas på hvor ort?
2. Hvilka tråv och bruskat på hvor ort?
3. Hvad namn anten på Finska eller Svenska intowänatena på hvor ort gifwa tråv eller örter?
4. Hvilka växter äro brukade eller kunna brukas at baka bröd af?
Anm. Kunde tillika ansdras, hvilka blifvit besundne mera nätande och helsamma än andra; åfvetu huru folket besunnit och befinner sig efter hvor mått de brukat till mat, anten till bröd, eller på annat sätt.
5. Hvilka at koka gröt eller välskoning af?
6. Hvilka at bruka som kåhl, grönköhl &c.

7. Hvilka funna brukas som rosvor, kålröster, Poteter, mordötter ic?
- anim. End hvarför förmön för den fattiga vid dyr tid, om vi ha de os noga bekant alla de inhemska örter, som på ett eller annat sätt kunna tienas til mat; mittre Män hafwa val redan nägot gjordt här; men ännu felas mycket.
8. Hvilka örter funna brukas som sallad, Lactuc?
9. Hvilka til syrlsaker, anten at insylta som gurckor, eller Carp pris; eller at eljes förivara, anten trefade, eller färsk?
10. Hvilka at göra eller föra möos af?
11. Hvilka at göra socker eller sirap af?
- anim. Huru socker kolas i Norra America af den laka eller saft, som vi därvi flyter vid huggandet utur Lönn, lik biörd-laka, kan ses af Kongl. Wetternaps Acad. Handl. för år 1751, pag. 143. seqq.
12. Hvilka at föra, präsa, eller göra oljor af til nät, lius, lampor. ic?
13. Hvilka at göra dricka af?
14. Hvilka at tilreda wijn af?
15. Hvilka at bruka som krydder i maat, bränwin ic?
16. Hvilka at göra åtticka utaf?
- anim. vi hafwa många bärslag os redan bekante, som är tienlige därtill, men det lärer ännu wara en god del som man ej försökt: bären af Hase-törne (*Hippophaë*) torde ej vara så odyna.
17. Hvilka at brämma bränwin utaf?
18. Hvilka duga at bruka i stället för Thée eller Coffée?
- anim. Jag är säker vi hafwa mer än inga inhemska växter, som wore så nyttiga och så helbosamma at bruka som Thée och Coffée; men de hafwa endast den ledsamheten, at de är inhemska och intet så dyra.
19. Hvilka at bruka i stället för Tobak?
20. Hvilka i stället för humbla?
21. Hvilka Måssar vårande anten på jord, berg, stenar, eller Trän, funna tienas til mat, eller om man brukar några hafs- och sjöväxter därtill?
- anim. så hafwa Irlandarena deras Dalesh, Skottarne deras Fucum latiss.

latissimum. Skottslä westra dboerne deras Stake vñ Sea - tangle, alt sib. vñ haff. växter, som de åta; willa Americaneræ i norra America hafva deras Trippa de roche, en art stenmåsa, den de tilreda til mat, som Herr Prates mig berättat.

22. Hvilka Swampar brukas til mat?
23. Hvilka örter tienä för ull, hampa, Lijn, Bomull, eller Silke, til kläder, stoppning, tråd, eller annat?
24. Hvilka tienä at färga ylle eller linne anten rödt, eller gublt, eller blått, eller grönt, eller brunt, eller svart, eller någon annan färg?
25. Wåra mästa färgegräs hafva wi häetils tagit utifran; således har beflageligen en otrolig penninge, summa årligen flutit ur landet til utlänningen dersöre; man skulle dock tro, at en del af våra inhemska växter skulle gifwa så sätta färg, som de utländska; wi hafva ei allenast anledning at tro det, utan wi hafva med många det ersatt; men med de mästa är ännu osörfjölt: tde hända at framtiden än kan visa at af våra allmänna och nu förräffligaste växter funna säs de härligaste färgor: somliga stenmåsar (Lichene) gifwa förräffligent sätta färgor, i synnerhet wijsa utländska; Intet Rike har mer af dessa, än Sverige, och ingenstädes är mindreunderjölt, hvad de duga til. Dånek, min Läseare, om någon hss. vñ skulle kunna upptäcka, at af den eller den af våra allmänna stenmåsar funderas en förräfflig röd, eller annan färg, huru välfortient den gjorde sig af Faderneslandet, och hvad penninge, summa derigenom funde stakta qvar innom Riket.
26. Om på örterne, eller på deras rötter finnas insechter, eller inseckto, som gifva röd, blå eller annan färg?
27. Hvilka til Lius?
28. Hvilka tienä til såpa och tvål?
29. Hvilka at bärcta läder?
30. Hvilka at göra läder simidigt och mikt?
31. Hvilka trän båst och tienligast til hvarjechanda slags snickfare och annat arbete?
32. Hvilka tienlige til allehanda husgeråds- saker, såsom Stolar

Gtolar, mattor, astar, papper, var, fernissa, siusivelar,
at mëssia hus med, vidjor, suoste in: in: ?

33. Hvilken båst at täcka tak med?

34. Hvilken båst at fästa mull på Törfata?

35. Hvilken tienlige at göda åkrar?

ann. vid siblanterne af Holland, England, Irland, Frankrike, vis-
sa delar af Sverige, samt på många andra ställen, samlas de
vårter, som hafvet häfwer til stränderne, och fastas i hängar at runna,
hvilket sedan blifwa en härlig godning. De Romare fördom,
och ännu andra omtänksamma Folckslag hafwa vissa vårter, dem
de så på magra åkrar, hvilket varar där frödig, men då de stå
i bästa växt, vlojjas de ned och dynedeligt förträffeligen göda åkren.

36. Hvilken tienlige til lefivande häckar och Gårdes-gårdar?

ann. I England hafwa de nästan inga andra gårdes-gårdar än de,
som bestå af lefivande taggiga trän; dessa stå är från åt; hela
landet ser deraf ut som en skyddsgård: Hagtoru och Slan utgöra
de mästa af deras häckar.

37. Hvilken aldrafördelachtigast at så och plantera på ångar,
och som där gifwa den frödigaste växt?

38. Hvilken skadeliga på åker eller ång?

39. Hvilken ogräs bland såd på åkrar?

40. Hvilken åtas hålst anten af hästar, eller af kor, eller
af får, eller af getter, eller af svijn, eller af andratis-
ma diur?

ann. hvart creatur har vissa vårter, som detihåldre åter, än andra,
lika som en mënnskja tycker mer om den ena rätten, än om den
andra; Om man då, til exemp. födde en ko med de vårter,
som hon hålst utvalde, och som fölgachteligen smakahenne båst, så
skulle hon varar fristare, mildka mera, gifwa frästigare miöld,
blifwa fetare, få välsmakeliga kött, än en annan ko, som föddes
med hwad slags föda kan vara tillgång på, utan wahl: och samma
med de andra creatur; mon då elnödigt, at noga och flitigt se efter,
hvilken örter hvart slags kreatur hålst utvalja til maat?

41. Hvilken tienlige til foder för hvarje handa tama kreatur?

42. Hvilken åtas af willa diur, Foglar, Fiskar ic.

43. Hvil-

43. Hvilka örter anten hästar, eller koar, eller får, eller getter, eller hvin, eller andre tama diur ei åta, utan lämna at stå orörde ?
 anm. De gå dem af naturen förbi, emedan de är skadelige för deras kropp; så ser man kreatur lemna de förgiftigaste örter o- rörde, fast de aldrig sett dem förrut; jag menar här, då de ha- wa sit fria val och ei hungrun swingar dem.
44. Hvilka göra folke rasande och galna ?
45. Hvilka taga lissvet af folke eller Creatur, samt af hvilka slags Creatur ?
 anm. Østa åtes en ört utan fara af det ena kreaturet, men är et förgift för det andra: folke åta och många, dem kreatur är utan liss-fara kunna förtära.
46. Hvilka döda eller fördriwa löß, loppor, mahl, rots- mask, kåhlmask, andra maskar, brömsar, mygg, vägg- löß, eller andra skadeliga kråk; eller bortjaga Rottor ic.
 anm. Så fördriwer Flugsvamp vägalds: Vors lagd bland dyngan, och på åkren förd, sågas bortjaga rotmasken ic.
47. Hvilka örter lastade i vatn göra fiskar vra ?
48. Hvilka tienlige at dämpa flygsand ?
49. Hvilka förorsaka elak smak på mjölk, smör, ost, kött ic.
50. Hvilka utviska källor, brunnar, örter underkostade frost- nätter, saltkällor ?
 anm. Mår Salicornia finnes något sydlic från havet, ger den tekn til saltjord eller saltkällor; samma gjöra vissa Chenopodia och Atriplices: Tussilago hålls före utmärda vatn ädrar i jorden: Mu- um utpekar saltkällor. ic.
51. Hvilka örter gifva tekn til tilkommende våder- lef, årsivårt ic. ?
52. Hvilka utviska hwad tid på året eller tima på dagen det är ?
 anm. vissa blommor, i synnerhet af Syngenesia Linari, öpna sig vis- sa timar på dagen, och på vissa sluta sig igen, anten widerleten är klar eller mulen; åtfälliga blommor komma fram nästan på viss dag och därmed em sammaren.
53. Hvilka örter brukas uti Medicine, samt emot hvilka sjukdomar, och huru ?
54. Hvilka brukas mot hvarjehandå större och mindre bos- seaps krämpor ?
55. Om man funnit några villa eller tama diur brukा några örter, som en Medicin, mot någon deras sjukdom ?

ann. Medicis påstår, at menniskan lärda många Läkemedel af willa
dina; Man kan läsa hwad Boccone och andre Specieles härom skrifvit.

56. Hwad widskapeliges vid åtskillige slags växter?

ann. Så hänga somliga vissa örter i tak, at förhindra tråslöv; andre hära på haljen, lägga under tröskelen, jätta öfver fö. husdören ic. vissa växter, i mening at hafröa vätte lycka.

57. Hvar till hwart slags Träd och buskar myttias, samt
huru mångfallig nyttia kan göras af hwadéra?

58. Hwad nyttia eljes, utom hwad nu forteligen anfört är,
kan göras af allehanda slags växter?

Härvid märkes, at vid alt detta ei är nog, at upptekna hvilka
växter brukas til et eller annat; utan tillika bör noga och omständ-
ligen utsöras sielseva sättet, huru de brukas; ty minsta omständig-
het förglömnd, kan ofta göra at hela bruket mislökas?

59. Nåkna saf-ringar på allehanda slags trän och buskar, at där igendom finna
huru gamla de äro?

60. Om mycket sol-vinda trän, hwad orsaken därtill?

61. Hvilkā trän varachtigast? och hwad jordmon gör derwid?

62. Hvilka trän befinnas af starka vintrar gå ut?

63. Om jordmon; tiden när de huggas ic. bidraga til, at trän blifwa
mer maskatna än eljes?

64. Hvilka tröswas och växa båst uti någon visj jordmån, ställe se. som:
hvilka växa frödigast och hålls i svartmylla; i lera, i sand, i mo,
i gäsjord, i krita, på stenar, uti sten-röjor; på andra trän eller
växter, på fjäll, på högre eller lägre berg, vid hafssidan, på hafss-
stånder eller i negden af hafvet; uti dalar, uti skogar både i tätore och
glesare, lösskogar, buskager, på ångar, på slätter, i stark blåst, i lugn,
utif buskar; uti salt vatten, uti sjöar, fleder, älvar, backar, uti färr,
uti fällor och lärkannilar, uti starkt solbadd; uti beständig flugga,
eller på norra sidan af berg och backar, på de magraste och odugelig-
ste ställen. ic?

ann. Detta är af en otrolig nyttia i hushållningen, eburu det sör en min-
dre eftertancksam vid första påseendet skulle jynas mera curiosit än ud-
digt; men nyttan deraf är stor: När man får tillräckliga och ri-
ktiga rön häruinjan, är en förståndig hushållare i stand, at göra hwac
jordlapp han äger sig til marsallig battnad; örterne tröswas aldrahålls,
och utan mennisko omvärdenad uti deras naturlige ställen, där de af
sig sielseva willt växa; när man då, til exempel, wet, hvilka växter al-
drahålls växa på torra och magra ställen, samt hvilka af de samma
hafwa sörsta nötkan, så behöfver en hushållare ei mera, än skaffa af
sådane växter frön, och så dem på dylike ställen, de skola då af sig sielse-
wa växa där frödigare och bättre utan vidare ans, än dem man med
mycket besvär söder i Kryddgårdar, och så med de öfrige.

Gudi, som rikta värt Land med ymnoghet af nyttige växter, ware ewig ära!